

Stadsverwarming

Uit oude zielen herrees een nieuw Amsterdam. Zonder gif, zonder verwarring en zonder zwarte wolken. Zonder een ik en zonder een jij. Wij waren iedereen en alles was van ons.

De sterren leidden ons door de straten en de straten leidden ons naar elkaar. De stad was een doolhof waar men in iedere hoek liefde vond. De nieuwe markt in het centrum was een handelsmerk van het verleden. Er werd niets verkocht omdat Amsterdam ons alles gaf. De tijd die men daardoor overhield, werd benut om van elkaar te houden.

Door ons Amsterdam stroomden twee grachten. Na de eerste regens legden wij één droog. Haar water dat ons leven gaf, hield geen rekening met ons leven als het buiten haar kades trad. Zij nam één van ons en wij namen alles van haar. Wij waren heldhaftig, vastberaden en zonder meer barmhartig. Onze stad lag echter niet bij de monding van eerlijkheid, waar het recht en rechtvaardigheid samenvloeiden.

Het eerste grachtenpand bouwden wij van leugens, maar daar kon men doorheen zien. De tweede wilden wij maken van angsten, maar die kende men niet. Na de derde poging stonden onze huizen sterker dan onze huwelijken. De gevels trokken wij op van het beetje liefde dat iedereen kon missen. De funderingen lagen in begrip en de dakpannen bakten wij in geduld. De vonken vlogen ervan af in de slaapkamers, maar het was wederzijds vertrouwen dat deze stad warm hield.

Desondanks bleek dit voormalige veenmoeras een vruchtbare bodem voor diepwortelende twijfels. Wij begrepen waar wij vandaan kwamen en dat wij waren, maar het was niemand bekend waar men heenging. De Amsterdammers hielden op met leven, om tot hun laatste dagen te zoeken naar de dood.

Deze stad werd gedreven door de kracht die mensen bijeen dreef. Helaas liet men zich liever leiden door wat hen uiteen dreef. Ons complete Amsterdam, dat niet langer heel bleef.

Dan Afrifa